

I. Consiliul Uniunii Europene a adoptat poziția sa (abordarea generală) în ceea ce privește propunerea de directivă de raportare CSRD, în data 18 februarie 2022.

„Adoptarea, în urma inițiativei Președinției franceze, a unei poziții comune a statelor membre asupra textului este un alt pas decisiv în dezvoltarea cadrului de reglementare european pentru finanțe sustenabile. În cele din urmă, companiile cu mai mult de 250 de angajați sau companiile listate vor trebui să translateze politicile de mediu, guvernanță și sociale în documente standardizate și cu informații certificate. Acesta este sfârșitul **greenwashing** (- definiție - practici înșelătoare de marketing în care o companie, un produs sau o practică de afaceri se promovează în mod fals sau excesiv ca fiind prietenoase cu mediul)” – a declarat odată cu adoptarea Bruno Le Maire – Ministru al Afacerilor Economice și Finanțelor din Franța.

Propunerea Comisiei Europene asupra căreia Consiliul a adoptat **abordarea generală** revizuieste directiva din 2014 prin raportarea non-financiară (NFRD) și introduce noi principii:

- Extinderea aplicării la toate companiile mari și cele listate pe o piață reglementată (cu excepția micro-întreprinderilor);
- O obligație de certificare în ceea ce privește raportările de sustenabilitate;
- Mai multe obligații standardizate în ceea ce privește informațiile (mai detaliate) ce urmează să fie publicate de companii;
- Acces îmbunătățit la informații prin instituirea unor obligații de raportare într-o secțiune specială, dedicată a raportului asupra managementului companiilor;
- Accesul digital la informațiile de sustenabilitate devine o cerință imperativă.

Extinderea aplicării:

Amendamentele aduse prin poziția Consiliului sunt făcute în scopul de a se asigura că necesitățile de raportare nu sunt prea împovărătoare pentru IMM-uri (din moment ce obligațiile nu se aplică altor IMM-uri) și pentru a se asigura că există suficient timp pentru adaptarea companiilor la noile reguli

Următorul pas:

Comisia Europeană a transmis propunerea de directivă CSRD în data de 21 Aprilie 2021. În 18 februarie 2022, Consiliul Uniunii Europene a adoptat poziția sa generală asupra propunerii care reprezintă încheierea procesului de negociere

al statelor și oferă Președinției Consiliului un mandat pentru discuții ulterioare în cadrul Parlamentului European.

Discuțiile Consiliului cu Parlamentul European (odată ce a fost adoptată abordarea generală) urmează să înceapă în perioada martie-iunie 2022.

ABORDAREA GENERALĂ adoptată în 18 februarie 2022 [este disponibilă și în limba română, AICI.](#)

Principalele elemente ale propunerii de directivă în privința modificării obligațiilor de raportare non-financiară, se referă la:

- Includerea în raportare a elementelor ESG (mediu, social, drepturile omului și guvernanță);
- Extinderea aplicării la toate companiile mari și entitățile de interes public (PIE – respectiv bănci, societăți de asigurare, companii listate) care au mai mult de 250 de angajați (față de mai mult de 500 de angajați în prezent) și la IMM-urile listate (cu excepția microîntreprinderilor);
- **Introduc obligații de auditare/asigurare a informațiilor raportate privind durabilitatea;**
- Introduc obligații de raportare mai detaliate și conforme unor standarde ale Uniunii Europene ce vor fi obligatorii ce urmează să fie elaborate de EFRAG, intenționându-se standarde simplificate pentru IMM-uri;
- Impun companiilor să creeze o „etichetă digitală” pentru informațiile raportate, astfel încât acestea să poate fi accesate și citite cu ușurință;
- Din estimări rezultă că aproximativ 49.000 de companii la nivel european vor avea obligații de raportare (față de circa 11.600 în prezent, pe directiva NFRD)

II. [**EXTRASE DIN ABORDAREA GENERALĂ:**](#)

Background:

În 16 februarie 2022, Coreperul (Comitetul Reprezentanților Permanenți) și-a exprimat sprijinul pentru textul de compromis prezentat de Președinție, acesta fiind aprobat în forma respectivă cu o adăugire, propusă de o delegație și sprijinită de mai multe alte delegații, la articolul 29b alineatul (2b), sub forma unei teze menite să prevadă o perioadă de tranziție în cursul căreia IMM-urilor li s-ar acorda flexibilitate în ceea ce privește furnizarea de informații privind lanțurile valorice. Noul text este formulat după cum urmează:

“Furthermore, for the first three years of application of this Directive, in the event that not all the necessary information about the business relationships and the supply chain is available, the undertaking shall include the information in its possession and a statement indicating that the business relationships and the undertakings in its value chain did not make the necessary information available.”, respectiv:

„În primii 3 ani de aplicare a Directivei, în cazul în care nu sunt disponibile toate informațiile necesare despre relațiile de afaceri și lanțurile de aprovizionare, vor trebui incluse informațiile aflate la dispoziție într-o declarație care indică faptul că relațiile de afaceri și cei care sunt subiectul lor pe lanțul de aprovizionare nu au făcut disponibile informațiile necesare disponibile”.

DISCUȚIILE, NEGOCIERILE ȘI PROPUNERILE ADOPTATE DE CONSILIU:

Discuțiile pe marginea directivei și necesitățile de modificare referitoare la Audit și Auditori sunt reflectate începând cu pagina 6 a [ACESTUI RAPORT](#) și rezumate după cum urmează:

Audit și auditori (*articolul 34b din Directiva contabilă*)

Unele delegații au subliniat necesitatea de a se prevedea posibilitatea ca auditul statutar, pe de o parte, și asigurarea raportării privind durabilitatea, pe de altă parte, să fie efectuate de auditori separați. Alte delegații au solicitat mai multă claritate în ceea ce privește cerințele aplicabile prestatorilor independenți de servicii de asigurare. Câteva delegații au solicitat clarificări cu privire la supravegherea auditorilor și a entităților de audit din țări terțe. Au fost incluse precizări în acest sens în text.

Standarde de asigurare în materie de durabilitate [*articolul 23 alineatul (4) din Directiva privind transparența*]

Un auditor dintr-o țară terță trebuie să asigure raportarea privind durabilitatea în conformitate cu standardele de asigurare adoptate de Uniune. În lipsa acestora, auditorul poate asigura această raportare în conformitate cu standarde echivalente. Comisia poate adopta standarde privind „echivalența” printr-un act delegat.

Formarea profesională (*articolul 6 din Directiva privind auditul*)

Unele delegații au solicitat ca auditorii să poată decide dacă doresc să fie autorizați pentru a efectua asigurarea raportării privind durabilitatea sau dacă doresc să continue să efectueze doar auditul financiar. Câteva delegații au

ridicat de asemenea problema duratei pregătirii practice. Textul de compromis reduce la opt luni (față de 12 luni în textul inițial) perioada de pregătire practică în vederea autorizării pentru a efectua asigurarea raportării privind durabilitatea.

Interzicerea prestării de servicii, altele decât de audit al rapoartelor privind durabilitatea (*articolul 25c din Directiva privind auditul*)

Mai multe delegații au dorit să stabilească incompatibilitățile dintre certificarea raportului privind durabilitatea al unei întreprinderi și prestarea de servicii de consultanță aceleiași întreprinderi. Au fost incluse dispoziții în acest sens în Directiva privind auditul. Acestea se bazează pe regimul stabilit pentru auditul financiar și se aplică, la fel ca acesta, și în cazul auditului entităților de interes public.

Cerințe legate de auditul rapoartelor privind durabilitatea (*articolul 25d din Directiva privind auditul*)

Mai multe delegații au dorit să se prevadă și pentru auditorii în materie de durabilitate obligația de a raporta fraudele, la fel ca în cazul auditorilor financiari. Au fost incluse dispoziții în acest sens în Directiva privind auditul. Acestea se bazează pe regimul stabilit pentru auditul financiar și se aplică, la fel ca acesta, și în cazul auditului entităților de interes public.

Prestatorii independenți de servicii de asigurare [*articolul 34 alineatul (3a) din Directiva contabilă*]

Mai multe delegații au subliniat că sunt necesare condiții de concurență echitabile și că trebuie să se prevadă aplicarea aceluiași cerințe atât în cazul prestatorilor independenți de servicii de asigurare, cât și în cazul auditorilor statutari. Președinția a adaptat textul în consecință.

Adaptarea termenelor (*articolul 5 din propunere*)

Multe delegații au considerat că unele termene sunt prea ambițioase. Mai multe delegații au solicitat ca termenul de transpunere să fie stabilit în funcție de intrarea în vigoare a directivei, în timp ce alte delegații au propus ca data aplicării să fie amânată pentru a acorda suficient timp întreprinderilor să se adapteze. Având în vedere cele de mai sus, președinția propune următoarele termene:

- termene pentru transpunerea de către statele membre (18 luni de la intrarea în vigoare);
- termene pentru punerea în aplicare de către întreprinderi:

- 1 ianuarie 2024 pentru întreprinderile care fac deja obiectul Directivei privind raportarea nefinanciară (raportare în 2025 a datelor din 2024);
- 1 ianuarie 2025 pentru întreprinderile mari care nu fac în prezent obiectul Directivei privind raportarea nefinanciară (raportare în 2026 a datelor din 2025);
- 1 ianuarie 2026 pentru IMM-urile cotate la bursă, precum și pentru instituțiile de credit mici și cu un grad redus de complexitate și întreprinderile de asigurare captive (raportare în 2027 a datelor din 2026).

Alte termene

- termene pentru trecerea la asigurarea rezonabilă a raportării privind durabilitatea: șase ani de la data intrării în vigoare (*articolul 26 din Directiva privind auditul*);
- termene pentru adoptarea standardelor de către Comisie: 31 octombrie 2022 pentru adoptarea standardelor generale și 31 octombrie 2023 pentru adoptarea standardelor sectoriale și a standardelor adaptate IMM-urilor (*articolul 29b din Directiva contabilă*).

FORMA AGREATĂ (începând cu pagina 82 a ACESTUI RAPORT):

9a. Capitolul 8 se modifică după cum urmează:

Auditul și asigurarea raportării privind durabilitatea

10. Articolul 34 se modifică după cum urmează:

a) la alineatul (1), al doilea paragraf se modifică după cum urmează:

- la litera (a), punctul (ii) se înlocuiește cu următorul text:

„pregătirea raportului administratorilor în conformitate cu cerințele juridice aplicabile, cu excepția cerințelor referitoare la raportarea privind durabilitatea prevăzute la articolul 19a;”;

- se introduce litera (aa) cu următorul text:

„(aa) dacă este cazul, exprimă un aviz bazat pe o misiune de asigurare limitată în ceea ce privește conformitatea raportării privind durabilitatea cu cerințele prezentei directive, inclusiv conformitatea raportării privind durabilitatea cu standardele de raportare adoptate în temeiul articolului 29b sau al articolului 29c, procesul desfășurat de întreprindere pentru identificarea informațiilor raportate în temeiul respectivelor standarde de raportare și conformitatea cu

cerința de a marca raportarea privind durabilitatea în conformitate cu articolul 29d, precum și în ceea ce privește conformitatea cu cerințele de raportare prevăzute la articolul 8 din Regulamentul (UE) 2020/852;”;

b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Statele membre pot permite unui auditor statutar sau unei firme de audit, altul/altă decât cel/cea care efectuează auditul statutar al situațiilor financiare, să exprime avizul menționat la alineatul (1) al doilea paragraf litera (aa).”

MODIFICĂRI PROPUSE LA DIRECTIVA 2006/43/CE privind auditul legal al conturilor anuale și al conturilor consolidate

Aceste modificări sunt cuprinse în „abordarea generală” adoptată, începând cu pagina 91 a [ACESTUI RAPORT](#), și summarizează după cum urmează:

Directiva 2006/43/CE se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 se înlocuiește cu următorul text:

*„Articolul 1 **Obiectul***

Prezenta directivă stabilește norme privind auditul statutar al conturilor anuale și al conturilor consolidate și asigurarea raportării anuale și consolidate privind durabilitatea.”

2. Articolul 2 se modifică după cum urmează:

(a) punctele 2-6 se înlocuiesc cu următorul text:

2. «auditor statutar» înseamnă o persoană fizică autorizată în conformitate cu dispozițiile prezentei directive de către autoritățile competente ale unui stat membru să efectueze audituri statutare și, după caz, misiuni de asigurare a raportării privind durabilitatea;

3. «firmă de audit» înseamnă o persoană juridică sau orice altă entitate, indiferent de forma sa juridică, care este autorizată în conformitate cu dispozițiile prezentei directive de către autoritățile competente ale unui stat membru să efectueze audituri statutare și, după caz, misiuni de asigurare a raportării privind durabilitatea;”

4. «entitate de audit dintr-o țară terță» înseamnă o entitate, indiferent de forma sa juridică, care efectuează audituri ale situațiilor financiare anuale sau consolidate sau, după caz, asigurarea raportării privind durabilitatea a unei societăți comerciale înregistrate într-o țară terță, alta decât o entitate înregistrată ca firmă de audit în orice stat membru ca urmare a autorizării în conformitate cu articolul 3;

5. «auditor dintr-o țară terță» înseamnă o persoană fizică care efectuează audituri ale situațiilor financiare anuale sau consolidate sau, după caz, asigurarea raportării privind durabilitatea a unei societăți comerciale înregistrate într-o țară terță, alta decât o persoană care este înregistrată ca auditor statutar în orice stat membru ca urmare a autorizării în conformitate cu articolele 3 și 44;

«auditor al grupului» înseamnă auditorul (auditorii) statutar(i) sau firma (firmele) de audit care efectuează auditul statutar al situațiilor financiare consolidate sau, după caz, misiunile de asigurare a raportării consolidate privind durabilitatea;”;

ÎNTREAGA ABORDARE GENERALĂ ESTE DISPONIBILĂ AICI.

*
* * *